

[Karen Højte Jensen]

Jeg synes også, det er positivt, at vi får en såkaldt afviklingsperiode for udbetaling af tilskud til tabt arbejdsfortjeneste, så de forældre, der ikke fra den ene dag til den anden kan ændre deres forhold, får mulighed for over tre måneder at tilpasse sig en ændret situation.

Vi er glade for forslaget om, at der gives mulighed for en kontaktpersonordning for døvblinde, der bor hjemme. Det er en klar forbedring af disses mulighed for en bedre livskvalitet, idet de vil kunne være aktive på en ganske anden måde end i dag.

Jeg betragter det som en overordentlig positiv forbedring for forældre med alvorligt syge børn, at de nu kan få en godtgørelse, hvis barnet har behov for behandling og pleje i 25 sammenhængende dage eller mere. Og vi finder det naturligvis relevant, at enlige får lidt nemmere ved at få denne godtgørelse.

Da Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, fru Kirsten Lee, er optaget af et møde i Sundhedsudvalget, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne sige, at man tilslutter sig forslaget.

Agerschou (SF):

Det ville spare en del tid, hvis regeringspartierne nøjedes med at møde med én ordfører hver gang.

Lovforslaget repræsenterer jo en udmøntning af en del af den aftale, der blev lavet mellem Socialdemokratiet, Kristeligt Folkeparti, CD og SF i forbindelse med finansloven for 1989. Det skal også siges, at denne aftale blev udvidet på initiativ af Kristeligt Folkeparti i forbindelse med finansloven for 1990.

Som det allerede er nævnt, består lovforslaget af tre dele: forbedring af ordningen med tilskud til dækning af tabt arbejdsfortjeneste for folk, der har et handicappet barn hjemme, etablering af en ny ordning, en kontaktpersonordning for voksne døvblinde, og indførelse af en helt ny ordning med godtgørelse til forældre til børn, der er alvorligt syge.

Selv om det ikke fremgår direkte af lovforslaget, så er det implicit, at man viderefører ferieaktiviteterne for handicappede børn og deres forældre til de 6 mio. kr., og det er også implicit, at man afsætter 5 mio. kr. til de små handicapgrupper, bl.a. til opbygning af et fælles aktivitetscenter.

Vi synes naturligvis, det er et godt forslag. Det eneste, man kan sige, er, at det kan ende med at blive noget uoverskueligt med flere forskellige ordninger, alt efter hvilken gruppe man hører til. Men det er noget, vi i praksis må se hvordan fungerer og se, hvilke problemer der eventuelt kan opstå. Derfor er vi selvfølgelig tilfreds med, at socialministeren har indsat en revisionsparagraf.

Vi forventer også et forholdsvis kort udvalgsarbejde, men dog så langt, at de forskellige handicaporganisationer kan give deres besyv med, også med det formål eventuelt at komme med bud på huller i reglerne, så forslaget eventuelt kan laves om under udvalgsarbejdet.

Mejdahl (V):

Må jeg indledningsvis sige til hr. Agerschou, at i dag kunne oppositionen måske også rationalisere ved kun at møde med én ordfører.

Jeg har den opfattelse, at vi med lovforslag nr. L 169 bevæger os ind på et område, som det er svært at tilgodese på en god og retfærdig måde gennem lovgivning.

Bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, og bemærkningerne til samme bestemmelse om en revision i folketingsåret 1992-93 har bestyrket mig i min opfattelse, og derfor synes jeg, at det i dette tilfælde er nyttigt med en revisionsbestemmelse. Om et par år har vi et bredere erfaringsgrundlag end det, vi står med i dag.

Det var måske nok at begynde bagfra, så derfor nu en principiel betragtning om substansen i lovforslaget.

Jeg betragter lovforslaget som en yderligere håndsrækning til forældre, der passer og forsørger børn med handicap, og til forældre, som har alvorligt syge børn, og også en særlig håndsrækning til døvblinde, som bor hjemme.

I Venstre er vi positive over for det foreslåede, og vi støtter socialministerens forslag, som bygger på de initiativer, som blev påbegyndt i 1989, og som er blevet yderligere understøttet i finansloven for 1990 i den såkaldte børnepakke.

De hjem og de personer, vi her støtter økonomisk, er tit i en vanskelig og presset situation, og derfor håber jeg, at vi med dette initiativ giver en hjælp og en håndsrækning, som vil gøre tilværelsen lettere, og som forhåbentlig vil give bedre livskvalitet i de pågældende hjem. Jeg synes, det er en flot ordning.